ארבעים יום קודם ילידה הולד. ות"מ מוציל תפלה בתוך מ' ימים להפסד לא לזכר לא לנקבה כדתניא בברכות (דף י:) מ' יום קודם ילידה הולד מהפללין על אמו שהלך זכר אמיט זוזא ולאמון מהפך בתפלה כדאיתא במועד קטן (דף יח:) אין עושין נסים במועד אבל מתרפין שמא יקדמו אחר בתחומים: ולימא

רבינו חננאל

שקרמו משה ואע"פ שלא נתנה על ידו שנתנה כתב על ידו דכתיב וכתב הנשתונות כתוב ארמית ותתורגם ארמיתיו וכתוב ולא כהלין כתבא לסיקרא סכלל שנשתנה הכתב שנאמר וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר כתב התיחיד להשתנות ולמה נקרא אשורי שעלה שמהן מאשור ואין הלכה כמר שקבא דהא קייסא כתבאי ולא כר' יוסי אלא קיי"ל כר שכתב זה ניתן למשה בסיני בראסרנין פ"ם ופס"ך שבלוחות בגם היו עומדין וכן ווי העמודים ואין הלכה כמותו שנשתנה אלא כר' אלעזר המודעי דאמר כתב זה לא נשתנה כל עיקר סעולם. דר' אלעזר המודעי לגבי הני רב הוא ולית הלכתא כתלמיד בתרי רב. וכן הלכה כר' אלעזר המודעי וכיון דאמרי' ל' כר' אלעזר המודעי שאמרו ששבו כי כתב זה לא נשתנה כל עיקר כו'. ולמה נקרא אשורי שם ישר באותיותיו וכו' ולא עוד אלא שנמר' אשר בכתב זה ניתנה תורה לישראל ר' אומר מסני שמישר בכתבו וכו' ניתנה התורה לישראל וכיון שנשאר נהפך ליודע מלשון תרגום ויצא דעץ כלומר בקושי כמו דבר נעוץ דעץ וכיון ששבו חזר לתן שנאמר שובו לביצרון אשרי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך. א"ר שמעון חסידא המתפלל צריך שיראה עצמו כאילו שכינה כנגדו שנאמר שויתי ה' לנגדי תמיד לא לנגדי חסיד נהפך ליודע מלשון תרגום ויצא דעץ כלומר בקושי כמו דבר נעוץ דעץ וכיון ששבו חזר לתן שנאמר שובו לביצרון אשרי התקוה גם היום מגיד משנה אשיב לך. א"ר שמעון חסידא המתפלל צריך שיראה עצמו כאילו שכינה כנגדו שנאמר שויתי ה' לנגדי תמיד לא לנגדי חסיד

מאנה

◇ לאה נקרא ((בגמ') "אשורית")

נוטאר/מאנה

= 4 דרות

האמה היו כתוב על הקיר באשר יסע בלטאזר המלך בימי דניאל

נוטאר

אביטיל

נוטאר/מאנה

מאמות בנויא הקטר בין איש לאשתו

[ ] מקו-קו דלא מוכר האלה "אותו"

עין משפט נר מצוה

סמ"ג מ"ע ל"ת ס"ק ל"ד ומ"ל מ"ע ל"ת ס"ק ל"ד ומ"ל מ"ע ל"ת ס"ק ל"ד ומ"ל

ואימא לא לירבו כלל · תימה דפרע פרע במאי מוקי לה אלא נראה לומר דה"פ ואימא לא לירבו שלשים דהייט שיעור פרע אלא יגלחו בכ"ע ומשני מ' כתיב לא ישלחו פרע משמע לא ישלחו שיעור פרע אבל השתא דכתיב פרע (ה) קמשמע לא ישלחו משמע טפי מפרע לא ישלחו:

אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא · וקשה הרי רב אשי עלמא סותר דבריו ומיישב הך קושיא דיחזקאל שסותר דבריו הרלשונים דאמר רב אשי לעיל פרועי ראש דלא מחלי עבודה וי"ל ממה שרב אשי אמר גמרא גמירי ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא מתרלי שתי הקושיות דעד דאתי יחזקאל מאן אמרה ומתרלה קושיא דלעיל דכיון דגמרא היא מליגו למימר הכי גמירי הלכתא למיתה ואחולי עבודה לא גמירי ויחזקאל (ג) אסמכה אקרא מענין ההלכה אסמכה וא"כ לא אסמכינן לעשות ההקישא רק לענין מיתה אבל לעיל דלא ידע דגמיר הלכה סבר הוא לעשות הקישא מפרועי ראש לשתויי יין מכל וכל דאין היקש למחלה*:

כסום יכסמו · פי' כעין טוסמת הגדל כך *שבלין ראשו של זה כולן מיקרו לה אלא:

הדרן עלך כהן גדול

מצוה כתיב הכא "פרע לא ישלחו" וכתיב התם "גדל פרע שער ראשו" מה להלן שלשים אף כאן שלשים ותנן נמי "סתם נזירות שלשים יום", והתם מנא לן? אמר רב מתנה דאמר קרא "קדש יהיה" בגימטריא תלתין, ואמר ליה רב פפא לאביי אימא לא לירבו כלל? אמר ליה אי כתיב "לא ישלחו פרע" כדהאמרת השתא דכתיב "ופרע" פרע ליהוי שלוחי לא לישלחו, אי הכי דאידנא נמי? דאמיא דינו מה יין בזמן ביאה אסור שלא בזמן ביאה שרי, אף פרועי ראש בזמן ביאה אסור שלא בזמן ביאה שרי, ויין שלא בזמן ביאה שרי והתניא רבי אומר-אומר אני כהנים אסורין לשתות יין לעולם אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו ואמר אביי כמאן שתי כהני חמרא האידנא-כרבי, מכלל דרבנן אסרי? התם היינו טעמא מהרה יבנה בית המקדש ובעינן כהן הראוי לעבודה וליכא, ה"נ בעינא כהן הראוי לעבודה וליכא? הכא אפשר דמספר ועייל, התם נמי אפשר דניים פורתא ועייל? דאמר רב אחא דרך מיל ושינה כל שהוא מפיגין את היין? ובאו איתמר עלה אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה לא שנו אלא ששתה כדי רביעית אבל יותר מכדי רביעית כ"ש דדרך טורדתו ושינה משכרתו רב אשי אמר שתויי יין דמחלי עבודה גזרו בהו רבנן פרועי ראש דלא מחלי עבודה לא גזרו בהו רבנן, מיתיבי ואלו שבמיתה פרועי ראש ושתויי יין בשלמא שתויי יין דכתיב יין ושכר אל תשת אתה ובניך ולא תמותו אלא פרועי ראש מנא לן? דאיתקש שתויי יין לפרועי ראש כתיב וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו (*וכתיב) ויין לא ישתו וגו' מה שתויי יין במיתה אף פרועי ראש במיתה ומינה מה שתויי יין דמחלי עבודה אף פרועי ראש [א] דמחלי עבודה, קשיא. אמר ליה רבינא לרב אשי, אי עד דלא אתא יחזקאל מאן אמרה? ולימעמיך הא דאמר רב חסדא דבר זה ב) מתורת משה רבינו לא למדנו עד שבא יחזקאל ולימדנו כל בן נכר ערל לב וערל בשר לא יבא אל מקדשי לשרתני עד דלא בא יחזקאל מאן אמרה אלא גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא ה"ג גמרא גמירי לה ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא (וכי גמרי הלכה למיתה לאחולי עבודה לא גמירי) מאי "כסום יכסמו את ראשיהם"? תנא כמין תספורת לוליינית מאי תספורת לוליינית? אמר רב יהודה אמר שמואל תספורתא יהודאה, ה"ד? אמר רב אשי ראשו של זה בצד עיקרו של זה שאלו את רבי איזהו תספורת של כ"ג אמר להן צאו וראו מתספורת של בן אלעשה תניא רבי אומר לא על תגם פיזר בן אלעשה את מעותיו אלא כדי להראות בו תספורת של כהן גדול:

הדרן עלך כהן גדול

נעורך" אמר לו כגון מאן? אמר לו כגון אמך, איני והא מקרי ליה רב יהודה לרב יצחק בריה ומוצא אני מר ממות את האשה אשר היא מצודים וחרמים ואמר לו כגון מאן? וא"ל כגון אמך? מיתקף תקיפא, עיבורי מעברא במלה. אמר רב שמואל בר אוניא משמיה דרב אשה = גולם היא ואינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי שנאמר כי בועלך עושיך ה' צבאות שמו תנא אין איש מת אלא לאשתו, ואין אשה מתה אלא לבעלה אין איש מת אלא לאשתו שנאמר ויומת אלימלך איש נעמי ואין אשה מתה אלא לבעלה שנאמר ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל: אין רואין אותו כו': ת"ר המלך מסתפר בכל יום, כהן גדול מערב שבת לערב שבת, כהן הדיוט אחד לשלשים יום המלך מסתפר בכל יום שנאמר מלך ביפיו תחזינה עיניך": כהן גדול מע"ש: אמר רב שמואל בר נחמן א"ר יוחנן הואיל ומשמרות מתחדשות כהן הדיוט אחד לשלשים יום דכתיב וראשם לא יגלחו ופרע לא ישלחו כו' אמר לו כגון מאן? אמר לו כגון אמך, מיתקף תקיפא, עיבורי מעברא במלה. אמר רב שמואל בר אוניא משמיה דרב אשה גולם היא ואינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי שנאמר כי בועלך עושיך. תנא אין איש מת אלא לאשתו שנאמר ויומת אלימלך איש נעמי ואין אשה מתה אלא לבעלה שנאמר מתה עלי רחל וגו': ואין רואין אותו כשהוא סתתר. ת"ר מלך מסתפר בכל יום שנאמר מלך ביפיו תחזינה עיניך. כהן גדול מע"ש לע"ש הואיל ומשמרות מתחדשות כהן הדיוט אחד לשלשים יום שנאמר ופרע לא ישלחו כלומר שערם לא יגדלהו אלא פרע ליזרי שלחו לא ישלחוהו וגמר מרע פרע מנזיר כתיב הכא ופרע לא ישלחו וכתיב בנזיר גדל פרע שער ראשו מה נזיר לי יום ובלי יום נקרא פרע כך בכהן בלי יום נקרא פרע כלומר לא יגדלהו יתר מפרע שיער בן לי יום נקרא פרע והתורה הזהירה הכהן שלא לשלח פרע כלומר לא יגדלהו יתר מפרע אי הכי ניהוי כתיב תאירנא אסירי לשלוחי פרע ושנינן דומיא דיין מה יין שלא בזמן ביאה שרי דכתיב בחמר יין ושכר אל ישתו בבואם אף פרע שלא בזמן ביאה שרי ומקשינן ויין שלא בזמן ביאה שרי והתניא ר' אומר אומר אני כהן אסור לשתות יין לעולם אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו ואמר אביי כמאן שתי כהני האידנא חמרא כרבי מכלל דרבנן אסרי כהני לשתות יין לעולם. מאי טעמא מהרה יבנה בית המקדש ובעינן כהן הראוי לעבודה וליכא ואי"ת ניים פורתא וספ"ג היין. הני מילי אם שתה כדי רביעית אבל אם שתה יתר מרביעית כ"ש שדרך משכרתו וכ"ש ששינה משכרתו וסלקא שמעתא דר' מתיר ורבנן אסרי לעולם. ורב אשי נמי אתא למפשט דלא אסרי רבנן למשתי חמרא אלא משום דשתויי יין מחלי עבודה ולא נזרו איסור בפרע דפרועי ראש לא מחלי עבודה ואורבינן עליה ואסיקנא דאפילו פרועי ראש מחלי עבודה ' וגמרא הוו נמירי לה. ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא ואקיש שתויי יין לפרועי ראש. והא דתקנתו קלקלתו כבר פרשנוהו בתעניות. כסום יכסמו את ראשיהם. תנא כמין תספורת לוליאנית מאי היא תספורתא יהודאה ראש שיער בצד עיקרו של זה וזה היא תספורת של בן אלעשה כו': הדרן עלך פרק כהן גדול

א) [מי' תענית יז: ובכ"י שם דכתב קשיא לא נרסינן והכא כתב רש"י הכ"ג לף ומי קשיא ויש ליישב] ב) מו"ק ה. [ויומא עח] זבחים יח: ודף כב: לקמן פג: תענית יז:

סב א מיי' פ"ב מהל' מלכים הלכה ה:

סג ב מיי' פ"ה מהל' כלי המקדש הלכה ו:

סד ג מיי' פ"ח מהל' גירושין הלכה יח סמג עשין קנב:

[יבמות סג:]

סה ד מיי' פ"ג מהל' נזירות הלכה ח' סמג לאוין רכ:

סו ה מיי' פ"ח מהל' גירושין הלכה י:

סז ו מיי' שם הלכה ו:

סח ז ח מיי' שם הלכה ה' וס"ד מהל' תפלה הלכה יז סמג עשין ס ולאוין ג טור"ע א"ח סי' לע סעיף ב:

סט ט מיי' פ"ח מהל' גירושין הלכה ח' סמג לאוין ג:

ע י כ מיי' שם הלכה יד סמג שם:

עא ל מיי' שם הלכה ח:

עב מ מיי' פ"ה מהל' כלי מקדש הלכה ו:

[מדרש ז: כריתות כב:]

רבינו חננאל

אלהיך · אין אדם מוציא קורת רוח אלא מאשתו ראשונה שנאמר ושמח מאשת נעוריך ואמר ליה רב יהודה לרב יצחק בריה כגון אמך. אמר רב אשה גולם היא ואינה כורתת ברית אלא למי שעשאה כלי שנאמר כי בועלך עושיך. תנא אין איש מת אלא לאשתו שנאמר ויומת אלימלך איש נעמי ואין אשה מתה אלא לבעלה שנאמר מתה עלי רחל וגו': ואין רואין אותו כשהוא סתתר. ת"ר מלך מסתפר בכל יום שנאמר מלך ביפיו תחזינה עיניך. כהן גדול מע"ש לע"ש הואיל ומשמרות מתחדשות כהן הדיוט אחד לשלשים יום שנאמר ופרע לא ישלחו כלומר שערם לא יגדלהו אלא פרע ליזרי שלחו לא ישלחוהו וגמר מרע פרע מנזיר כתיב הכא ופרע לא ישלחו וכתיב בנזיר גדל פרע שער ראשו מה נזיר לי יום ובלי יום נקרא פרע כך בכהן בלי יום נקרא פרע כלומר לא יגדלהו יתר מפרע שיער בן לי יום נקרא פרע והתורה הזהירה הכהן שלא לשלח פרע כלומר לא יגדלהו יתר מפרע אי הכי ניהוי כתיב תאירנא אסירי לשלוחי פרע ושנינן דומיא דיין מה יין שלא בזמן ביאה שרי דכתיב בחמר יין ושכר אל ישתו בבואם אף פרע שלא בזמן ביאה שרי ומקשינן ויין שלא בזמן ביאה שרי והתניא ר' אומר אומר אני כהן אסור לשתות יין לעולם אבל מה אעשה שתקנתו קלקלתו ואמר אביי כמאן שתי כהני האידנא חמרא כרבי מכלל דרבנן אסרי כהני לשתות יין לעולם. מאי טעמא מהרה יבנה בית המקדש ובעינן כהן הראוי לעבודה וליכא ואי"ת ניים פורתא וספ"ג היין. הני מילי אם שתה כדי רביעית אבל אם שתה יתר מרביעית כ"ש שדרך משכרתו וכ"ש ששינה משכרתו וסלקא שמעתא דר' מתיר ורבנן אסרי לעולם. ורב אשי נמי אתא למפשט דלא אסרי רבנן למשתי חמרא אלא משום דשתויי יין מחלי עבודה ולא נזרו איסור בפרע דפרועי ראש לא מחלי עבודה ואורבינן עליה ואסיקנא דאפילו פרועי ראש מחלי עבודה ' וגמרא הוו נמירי לה. ואתא יחזקאל ואסמכה אקרא ואקיש שתויי יין לפרועי ראש. והא דתקנתו קלקלתו כבר פרשנוהו בתעניות. כסום יכסמו את ראשיהם. תנא כמין תספורת לוליאנית מאי היא תספורתא יהודאה ראש שיער בצד עיקרו של זה וזה היא תספורת של בן אלעשה כו': הדרן עלך פרק כהן גדול

[נזיר נה.]

[כתובות כה.]

[ע"ז ל.]

[ע"ז לא]

[ע"ז לא]

[ע"ז לא